

13.— Vậy biết chẳng phải chúng ta bắt lời phán của Đức Chúa Trời (Khải 19), nhưng Chúa tự buông-thả chúng ta khỏi luật-pháp đó (xem Rô-ma 6; Ga 3: 23-25; Hê 8: 6, 7, 13).

14.— Sách Sứ-đồ 15: 10 nói gán cái của luật-pháp cho người ta mang nặng nề, thế là thử Đức Chúa Trời. Đọc từ câu 23 đến câu 29, thì thấy rằng buộc người phải nghỉ công-việc ngày Sa-bát là sự thờ-phượng 1.—lẽ hay là sai-lầm?

KINH.— Ví dụ, luật-pháp của nước Anh-tôn không thể bắt-buộc một người Pháp ở trong nước Pháp phải tuân-theo. Cũng một lẽ ấy, luật-pháp 10 ông Môi-se xưa chỉ rao-truyền chức tế-tự tế cho A-rôn mà thôi, chớ không còn linh-nghiệm đến những người nhờ chức tế-lễ theo ban Mên-chi-xê-đéc (xem Hê 7: 12-19).

16.— Thư Rô-ma 7: 3-6 nói lẫn-lộn luật-pháp với ơn-diễn là bị phạm một tội ngoại-tình thiêng-liêng.

17.— Ông *Tertullien* ở vào thế-kỷ thứ hai, có bình-phẩm về sự ngày Chúa-nhứt tin-đồ Đấng Christ nhóm lại với người

thờ tà-thần, rằng: «Mặc dầu chúng ta hội-hiệp với người ngoại-đạo trong ngày Chúa-nhứt, nhưng chúng ta chẳng giống như người ngoại đạo.»

Ông *Clément*, quê ở thành *Alexandrie*, là một bực danh-nghon truyền-đạo nhằm năm 194 S.C., có nói quyết rằng: «Thời-đợt này không phải là thời-đợt nên vâng-giữ ngày Sa-bát nữa.»

Ông *Barnabas*, giáo-phụ, có chép sách nhằm năm 70 S.C., cũng quả-quyết rằng: «Đức Chúa Trời chẳng còn ưa-thích những ngày Sa-bát nữa, vì Chúa đã lập lại một ngày mới, là ngày thứ nhứt. Ấy là khởi-sự một thời-đợt mới. Bởi vậy, chúng ta chỉ vâng-giữ theo ngày của Chúa, là ngày Đức Chúa Jê-sus từ chết sống lại.»

Vậy thì, ai là người vâng-giữ ngày Sa-bát, xin đừng tưởng lầm nữa mà ngờ rằng: vì hoàng-đế *Constantin* (năm 321), hoặc là giáo-hoàng *Léon* (năm 440-461) đổi ngày Sa-bát mà dùng ngày Chúa-nhứt.

Nguyện Đức Chúa Trời, Ba Ngôi, có một và thật, đưa độc-giả vào con đường chơn-thật. — A-men.

GIẢI-ĐÁP CÂU ĐỐ

(Số 3, Mars 1981)

BỒN-BÁO có nhận được nhiều bài giải-đáp câu đố đăng trong số 3, tháng Mars. Ông Huỳnh - kim - Diêu ở Bình-Phước trúng 29 câu và nói gọn-gàng; Hội-thánh Trà-ôn trúng 29 câu; ông Nhung ở Hội Bắc-liêu trúng 25 câu; còn các bài khác thì sai nhiều hơn. Xin chúc mừng anh em đã có công tra-xét Kinh-thánh mà trúng được như thế. Vậy bồn-báo xin giải-đáp 30 câu đố đó như sau này:

1) Bết-lê-hem. 2) Na-than (II Sa 12: 7). 3) Nê-hê-mi. 4) Sứ 27: 23. 5) Hỏi những kẻ nào khát, hãy đến uống nước! và người nào không có tiền-bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá (Ê-sai 55: 1). 6) Gia-cơ, Giu-đe. 7) Ma 7: 12. 8) Thành Phi-líp (Sứ 16: 12). 9) Giảng Báp-tít, Sứ-đồ Giảng, và Giảng Mác thường gọi là Mác. 10) Gióp (1: 9). 11) Giép-thê (Quan 11: 30-40). 12) Giô-na (4: 1-11). 13) Ma 13: 45, 46.

14) Ra-chên (Sáng 29: 18-20). 15) Thầy tế-lễ làm công-việc của hội-mạc (Dân 8:). 16) Người tù-trưởng của đảo Man-tơ mà Phao-lô cầu-nguyện cho cha người được lành bệnh (Sứ 28: 7-10). 17) Con trai khôn ngoan làm vui cha mình; nhưng đũa ngu-muội gây buồn cho mẹ nó (Châm 10: 1). 18) Giê-rê-mi (38: 10-13). 19) Khải 22: 2. 20) Đa-vít (Thi 23:). 21) Giu-đa 24. 22) Gia 3: 1-18. 23) Gióp 37: 1-13. 24) Vả, ta bảo các người, đến ngày phán-xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư-không mà mình đã nói; vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công-bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt (Ma 12: 36, 37). 25) Xứ Ma-đi-an, bên kia đồng vắng, núi Hô-rép (Xuất 3: 1, 2). 26) Anh-rê (Ma 10: 2; Gi. 1: 40). 27) Ly-di (Sứ 16: 14, 15). 28) Thi 90. 29) Mạc-đô-chê (Ê-xơ-tê 2: 5-7). 30) Vì các trẻ đó ra thành nhạo-báng tiên-tri Ê-li-sê (II Vua 2: 23, 24).

Tháng Mai 1931

1.—Nếu không chịu cầu-nguyện, thì Chúa không thể ban phước cao-thượng cho (Cô 4:2-6).

2.—Cầu-nguyện, ấy là dịp-tiền để Chúa phán cùng ta, ban cho ta, và dùng ta làm theo ý-muốn Ngài (II Cô 1:1-11).

3.—Ta sống từng ngày một. Mỗi đêm, ta gập lại một tờ trong bộ sách lớn mà mình đang chép (Ma 6:24-34).

4.—Ai hết lòng yêu-mến và hầu việc Chúa, nấy tự-nhiên lột bỏ những thói xấu, khác nào con rắn lột bỏ da cũ (Êph. 5:1-7).

5.—«Hãy dậy đi làm!» đó là lời Chúa dạy ta bố-thí người nghèo, yên-ủi người buồn, và cứu người vấp-phạm (Gi. 5:10-23).

6.—Sáng Chúa-nhật là thi-giờ nhóm lại thờ Chúa, nếu có gió mưa ngăn-trở, ấy là một cơn thử ta có phải tin-đồ sốt-sắng hay không? (Xuất 20:18-26).

7.—Hằng ngày dùng mười phút—dầu chỉ hai phút—mà thật lòng giao-thông với Chúa, thì sẽ có ảnh-hưởng đến suốt đời (Đa 6:10-13).

8.—Trong đời người, sự giao-hảo có ảnh-hưởng lớn nhất, vì nó mở lòng để nhận ý-tưởng, tôn-chỉ, và ơn thiêng-liêng của người khác (Gia 2:14-26).

9.—Phải làm trọn bổn-phận và chống cơn cám-đỗ ngày nay; đừng lo xa về tương-lai, khiến mình yếu-đuối bối-rối (Gia 4:11-17).

10.—Hãy suy-gẫm lẽ đạo Đấng Christ trong Kinh-thánh, thì sẽ thấy Ngài chẳng những là Cứu-Chúa, mà lại là Anh em, Bạn-hữu nữa (Ma 12:38-49).

11.—Khi vào chỗ tối, con người xác-thịt mở rộng mà thấy được thể nào; thì khi gặp hoạn-nạn bởi Chúa thử-rèn, con người đức-tin cũng mở rộng mà thấy rõ thể ấy (Ma 26:36-46).

12.—Đời sống là thi-giờ làm việc. Thế-gian khác nào xưởng thợ không chỗ cho người biếng-nhác (Gi. 9:1-7).

13.—Tội-lỗi như thợ có nhiều đồ dùng; sự nói dối là cái cán để cầm các đồ dùng ấy (Thi 101:).

14.—Mất công ít, thì có giá ít; mất công nhiều, thì có giá nhiều (II Cô 11:24-33).

15.—Ai nghĩ tìm cách báo thù, nấy ngăn-trở vết thương lòng mình được lành (Rô 12:9-21).

16.—Kinh-thánh dầu chép từ bao thế-kỷ, nhưng vẫn có quan-hệ với mọi người trong mỗi đời (Thi 119:1-16).

17.—Trên đất này Chúa có trường dạy con-cái Ngài: sự lỡ dịp là giáo-sư qui lảm (II Cô 12:5-10).

18.— Trong một ngày không thể tới bậc trọn-vẹn được; người ta không thể nhờ tàu bay đưa mình lên thiên-đàng (Ma 7:1-14).

19.—Tin-đồ nào hay lảm-bảm, nóng-nảy, thì không thể hầu việc Chúa cách xứng-đáng (Phil. 2:12-18).

20.—Nếu bề trong không giao-thông cùng Chúa, thì bề ngoài hầu việc Ngài «chỉ như đồng kêu lên hay là chập-chỏa vang tiếng» (Ma 23:25-33).

21.—Không gì khuấy-rối được một linh-hồn vẫn thở hút hơi Đấng Christ và học-tập các đường-lối Ngài (Gi. 14:1-14).

22.—Muốn đức-tin thêm lên, thì chớ nhìn vào mình, nhưng phải ngược mắt lên trời (Hê 12:1-11).

23.—Sự bất-trung hay làm khô lòng người, khác nào ánh nắng làm héo bông hoa (Hê 11:22-33).

24.—Ta nên làm hết bổn-phận trước đến bổn-phận sau, cũng như nhà nông cày hết khu ruộng này đến khu ruộng khác (Thi 104:1-23).

25.—Hằng ngày có dịp-tiền hầu việc Chúa, nhưng có khi ta vô-ý bỏ qua hoặc không thấy (Ma 9:27-38).

26.—Con bò mang ách thì dễ làm việc hơn. Ách Đấng Christ giúp ta cũng vậy (Ma 11:25-30).

27.—Nên giữ môi miệng như canh cửa đền vua ở (Châm 16:13-24).